

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν συνεδρίῳ τῆς Αὐστριακῆς ἀρχαιολ. σχολῆς ὤμιλησεν ὁ κ. Β. Βίλμπεργ, ἐκθέσας τὰς μέχρι τοῦδε ἐν Ἐφέσῳ γενομένας ἐργασίας, αἵτινες ἔφερον εἰς φῶς πλουσίαν ἀρχαιολογικὴν συγκομιδὴν καὶ ἐφέτος—ἀναρίθμητα ἐρεῖπια λιμενικῶν κυρίων, ἐνὸς ναυτῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ὡς καὶ τῆς ἀγορᾶς μετὰ στοᾶς καὶ διακομῆσις ἀναγομένας εἰς τὸν 4ον καὶ 2ον π. Χ. αἰῶνα καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Νέρωνος καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ. Αἱ ἐν Ἐφέσῳ ἐργασίαι θὰ συνεχισθοῦν κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον.

Εἶτα ὁ κ. Ο. Βάλτερ, ὤμιλησε διὰ τὰς ἐν Ἡλιδι ἀνασκαφάς. Αὐταὶ δὲν ἡμεῖραν πλοισίως μέχρι τοῦδε τὸν ξηλὸν τῶν Αὐστριακῶν ἀρχαιολόγων, ἀνευρέθησαν ὅμως τὰ θεμέλια ἀγορᾶς τινος ὡς καὶ ἄλλων τινων εὐρημάτων.

— Ἐν συνεδρίῳ τῆς Ἀγγλικῆς ἀρχαιολ. σχολῆς ὁ κ. Λῶκινς, διευθυντὴς τῆς σχολῆς, διεξήλθε διὰ βραχέων πᾶσας τὰς γενομένας ἐπ' αὐτῆς ἐργασίας καὶ σκαφικὰς ἐρεῖνας, εἶτα δὲ ὤμιλησε διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλληνικῆς διαλέκτου μετὰ πλείστον παρατηρήσεων λίαν ἐνδιαφεροσύνων. Ἐπίσης ἐπέδειξεν ἐν τέλει σεῖρὰν εἰκόνων ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας, ἰδίως τῆς Καππαδοκίας, ἐξημενίων καὶ ποικιλοτρόπως ἐπεξηγῶν αὐτάς. Ἐκεῖ παρήλασαν χωρία, Ἑκκλησίαι, τοπεῖα, τόποι Ἑλλήνων Μικρασιατῶν, καὶ πλεῖστα ἄλλα περιορότητα, πρῶτην φερὰν σχεδὸν ἐμφανιζόμενα ἐπιστημονικῶς ἐν αἰθοῦσῃ Ἀθηναϊκῇ.

Εἶτα ὁ γραμματεὺς κ. Χάτλοκ, ὤμιλησε διὰ μακρῶν περὶ τοῦ περιφθιμῶν Μανσωλείου ἐν Ἀλικαρνασσὶ.

— Οἱ κάτοικοι Ἀνασελίτης τῆς ἐπαρχίας Σιατίστης ἐξόρουν εἰς τὴν Ἐθν. Βιβλιοθήκην ἀρχαίων χειρογράφων Ἐὐαγγελίου τοῦ ΙΑ' αἰῶνος ἐκ φύλλων 145, γεγραμμένων διὰ χρυσοῦς μελάνης.

— Ἐν τῷ τελωνεῖῳ Πειραιῶς εὐρέθησαν ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν ἀειτήτων ἀγαλμάτων καὶ χαλκῶν τάλαντον.

— Ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ ἐργατῶν εὐρέθησαν σαρκοφάγοι Ρωμαϊκῶν χρόνων.

— Ἐν Ρόδῳ οἱ «ἀδελφοὶ» Ἱταλοὶ ἤρριξαν ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς! Ἀπέστειλεν ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις κατ' ἀρχὰς τὸν βυζαντιολόγον κ. Τζερόλα πρὸς ἐξερεύνησιν τῶν φραγγοβυζαντινῶν μνημείων τῆς νήσου, εἶτα δὲ τὸν ἀρχαιολόγον κ. Περγιέ. Αἱ ἐνέργειαι αὗται ἐνεπαύσαν διανομιεστάτην ἐντύπωσιν, προκειμένου περὶ προσωρινῆς κατοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς νήσου.

— Ἐκομίσθησαν εἰς Ἑλασσόνα ἐκ Δουχλίστης 17 ἀρχαῖότητες, ἥτοι βάθρα μαρμάρου ἀγαλμάτων ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα καὶ στήλαι ἀναθηματικαὶ μετὰ μακρῶν ἀπελευθερωτικῶν ἐπιγραφῶν, ἐν αἷς ἀναφέρονται πολλὰ ἄγνωστα ὀνόματα στρατηγῶν τοῦ Κοινῶν τῶν Θεσσαλῶν.

Ὁ ἔφορος κ. Ἀρβανιτόπουλος ἀναγγέλλει ἐπίσης ὅτι περιουνέλλεξε ἀρχαῖα καὶ ἐκ τοῦ Σέλου χωρίου ἐπὶ τῶν ὑπορείων τοῦ Ὀλύμπου παρὰ τὰ ἐρεῖπια τῶν πόλεων τῆς Πεερραιβικῆς Τριπολιτίδος.

Τὸ ὅλον μέχρι τοῦδε περιλαμβάνει ἡ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ Ἑλασσῶνος 49 ἀρχαῖα. Τῶν νεωτέρων εὐρημάτων λίαν σημαντικὰ εἶνε στήλῃ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Δία Καταιβάτην καὶ εἰς τὴν Ἡρῶν λαμπρῶν χρόνων, ἐτέρω τῷ Ποσειδῶνι, τῇ Ἀφροδίτῃ ἀνάγλυφον ἱππέως κλπ.

Ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος κατέθηκε παρὰ τῇ ἀρχαιολογικῇ συλλογῇ Ἑλασσῶνος ἐπίσης κομισθὲν ἐκ Δουχλίστης τοῦ Ὀλύμπου σημαντικὸν ἀνάγλυφον παριστῶν τὸν Δία μαχόμενον, ἐκσφενδύοντα διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κεραυνὸν καὶ ἔχοντα ὑπὲρ τὴν προτειταμένην ἀριστερὰν χεῖρα αἰτόν. Μεταβὰς εἰς Δομένικον εὗρεν ὑπερπεντήκοντα ἐπιγραφὰς καὶ ἀγάλματα διεσπαρμένα καὶ ἐντεχιζόμενα ἐπὶ τὸν δαπέδον τῆς ἡρεπωμένης ἐκκλησίας ἔνθα κατέθηκε προσωρινῶς καὶ ἀνάγλυφα ἐξόχου τέχνης τῶν χρόνων τοῦ Φειδίου, ἀναγγέλλει δὲ ὅτι θὰ κομίσῃ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ἐκ Μπαϊρακλή, Λιβαδίου καὶ Βουλάβος, χωρίων κειμένων ἐγγύτατα τοῦ Σαρανταπόρου.

— Ὅπως διανοιγῇ λεωφόρος καὶ πλατεῖα ἐν Καλάμῳ, ὁ Ἄθμιος ἀπεφάσισε τὴν κατεδάφισιν τοῦ ἐπιπροσθόντος εἰς τὴν χάραξιν, ἀρχαίου Ναυτῆ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου. Ἐκρηγύθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ ναὸς λόγῳ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἐθνικῶν κτήμα καὶ ἀπηγορεύθη ἡ κατεδάφισις. Ὁ ναὸς ἐκτίσθη τῶν ΙΖ' αἰῶνα ἔχει δὲ ὥραϊας τοιχογραφίας μεγάλης ἀξίας. Μετέβη καὶ ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρχαιολόγων, ἥτις ἐγνωμάτευσε ὅτι μόνον ἐν ἡδίε κτισθὴ ἄλλαχού ὁ ναὸς, τοποθετομένοιαν καταλλήλως τῶν ὑπαρχουσῶν τοιχογραφιῶν, θὰ ἡδύνατο νὰ καταδαφισθῇ.

Ἡ δὲ ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Ἄθμιος ἐκρήμισε τὸν ναόν, λέγεται δὲ ὅτι ἐλήφθη φροντίς περὶ τῶν τοιχογραφιῶν τοῦ ναοῦ—τοῦ ἱστορικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κειμήλιον τῶν Καλαμῶν, ὅπερ χίον μιᾶς ρυμοτομίας κατεδάφισεν ὁ δῆμος. Ἀλλὰ θὰ διατηρηθοῦν αἱ τοιχογραφίαι αὗται, ἀφοῦ δὲν ἐπεμελήθη αὐτῶν εἰδικὸς ἀρχαιολόγος ἡ τεχνίτης.

— Αἰτήσῃ τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολ. ἰνστιτούτου ἐπετρόπη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν κ. Δαῖρπελδ καὶ ἐξακολογήθη τῶν ἐν Τίρινθι ἀνασκαφῶν ἐν εἰς τὴν Γαλιτσα καὶ τὸ Καρθάκι τῆς Κερκύρας. Αἱ ἀνασκαφαὶ θ' ἀρχίσουν λίαν προσεχῶς καὶ θὰ γίνων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, ἐὰν μεταβῇ εἰς Κέρκυραν ὁ Κάιζερ, ὅπερ ἀπίθανον. Ἐπίπτης ὠρίσθη ὁ ἔφορος κ. Ρωμαῖος.

— Ἐν τῇ αἰθοῦσῃ τοῦ Ἀρχ. Μουσείου ἐξετέθησαν ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς σχολῆς ἀντίγραφα εἰς φινικὸν μέγεθος τῶν ἐν Τίρινθι ἀνακαίνφθεισῶν ἐπ' αὐτῆς τοιχογραφιῶν τοῦ Μυκηναϊκοῦ ἀνακτόρου. Θὰ παραμείνουν ἐν τῷ μουσεῖῳ τὰ ἀντίγραφα ἐπ' ἀόριστον χρόνον.

— Ὁ ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης κ. Οἰκονόμου ἀνήγγειλεν ὅτι ἀφαιρέθentos τοῦ ἐπιχορήματος παραστάδος τοῦ νάρθηκος τοῦ ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἀπεκαλύφθη ἐπιφάνεια πλήρως ζωγραφημένων ἐπιγραφῶν διατεταγμένων κατὰ τετράγωνα, 21 τὸν ἀριθμὸν ἐν ὅλῳ. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πινάκων τούτων φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ ἀναγραφῆς τῶν κινήτων ἐορτῶν τῶν ἐτῶν 1471—1492 χρονολογῶν σημαντικῶν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς περιορίμου ταύτης ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἀφηρέθη καὶ τὸ ἐπίγραμμα τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ νάρθηκος, εὐρέθη δὲ εἰκὼν, τοῦ ΙΕ' αἰῶνος πιθανώτατα, οὐχὶ καλῶς διατηρουμένη.

— Θὰ ἐπαναληφθοῦν αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς θέσιν Καστρὶ τῆς Κεφαλληνίας, ἔνθα ἀνευρέθησαν Μυκηναϊκοὶ σινοικισμοί. Ἐπίσης θὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ὁ κ. Καρβαλίας εἰς θέσιν Δειβαθὸ καὶ ἄλλαχού τῆς Κεφαλληνίας πρὸς εὐρεσιν τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Ὀδυσσεῶς, δαπάναις τοῦ Ὀλλανδοῦ ἀρχαιοφίλου κ. Γκέκοπ.

— Ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων κ. Ν. Κυπαρίσσης διωρίσθη τοιοῦτος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν καταληφθεισῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, μετὰ τὴν Μιτυλήνην.

— Ἐν Πειραιεὶ εὐρέθη ἀνάγλυφον ὕψους 1.50 μ. Παρίσταται οἰκὴν ἐπιτύμβια, δεξιῶσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἡ γυνὴ κἀθηται ἀριστερᾷ, πεπλοφόρος, ἐνθ' ὃ ἄνερ ἴσταται ὀρθίως δεξιᾷ. Μεταξὺ τῶν δύο ὀρθία θεραπευαῖς κρατεῖ κιβωτίδια μετὰ κοσμημάτων. Ἡ τέχνη καλὴ ἢ οἷς καὶ αἱ παρειαὶ τῆς γυναικὸς ἔχουσι ὑποστὴ βλάβας.

— Ἐν Ἐλευσίνι, πλησίον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, εὐρέθη ὑπὸ γεωργοῦ ἀρχαῖον μαρμάρειον ἀνέγλυφον, παριστῶν νεανίαν, καλῆς τέχνης.

✱ ✱ ✱

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Λεοπάρδι **Ἡθικὰ ἔργα**. Μετάφρασις Ἀρίστου Καμπάνη. Ἐκδοτικὸς Οἶκος Γ. Φέξη. Ὁ Ἰάκωβος Λεοπάρδι εἶνε ὁ Ἑλληνικώτερος ποιητὴς καὶ πεζογράφος τῆς Ἱταλίας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Εἰς τὴν παγκόσμιον λογοτεχνίαν θεωρεῖται ἐφάμιλλος τοῦ Γκαίτε καὶ τοῦ Βύρωνος, θανμάζεται δὲ διὰ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τὸν λαϊκὸν ὕψος. Ὁ ἐκδοθεὶς τόμος εἶνε ἐκλογή τῶν ἔργων του, μετ' ἑκτεσῶν περὶ τοῦ ποιητοῦ.